

प्रत्यन्तः

रङ्गजयः। सोतांति च वक्ष्यमाणानि। एष-
प्रत्यङ्गविभाग उक्तः॥” इति सुश्रुते शरीर-
स्थाने पञ्चमेऽध्याये॥ अग्रधानम्। यथा,
निरुक्ते। ७।१।५।

“एक आत्मा बहुधा स्तूयते एकस्यात्मनोऽन्ये
देवाः प्रत्यङ्गानि भवन्त्यपि॥” अङ्गं अङ्गं प्रति।
यथा, गीतगोविन्दे। ११।११।

“आन्तं नीलनिचोलचाणसुदृशां प्रत्यङ्गमालि-
ङ्गति॥”

तथा च मनुः। ८।२०८।

“यस्मिन् कर्मणि यास्तु स्तुक्ताः प्रत्यङ्ग-
दक्षिणाः।
स एव ता आददौत भजेरन् सत्वं एव वा॥”
वृषविशेषे, पुं। यथा, महाभारते। १।१।२३५।
“महापुराणसम्भावः प्रत्यङ्गः परहा श्रुतिः।
रुते चान्ये च राजानः श्रुतश्रोत्र्य सहस्रशः।
अयन्तेऽनुतश्रुत्या संख्याताश्चैव पद्मशः॥”
प्रत्यङ्गिरा, स्त्री, देवीविशेषः। तस्या ध्यानम्।
यथा,—

“श्रुवोपरिसमासीनां रक्ताम्बरतनुच्छदाम्।
सन्वाभरणसंयुक्तां गुह्याहारविभूषिताम्॥
घोडशान्दाश्च युवतीं पीनोन्नतप्रयोधराम्।
कपालकर्चुकाहस्तां परमानन्दरूपिणीम्।
वामदक्षिणयोगेन ध्यायेन्मन्त्रविदुक्तसाम्॥”

इति प्रत्यङ्गिरास्तोत्रान्तर्गतम्॥

प्रत्यनीकः, पुं, (प्रतिगतः अनीकं युद्धमिति।)
शत्रुः। इति हेमचन्द्रः। ३।३६२२। (प्रति-
पक्षः। विरोधी। यथा, महाभारते। ७।
१०।३६।

“यस्य यन्ता हृवीकेशो योद्धा यस्य धनजयः।
रथस्य तस्य कः संखे प्रत्यनीको भवेद्रथः॥”
यथा च सुश्रुते रुक्मस्थाने ४६ अध्याये।
“अतीवायतयामास्तु चपा येनृतुषु खृताः।
तेषु तत्प्रत्यनीकाणां सुज्योतप्रतरेव तु॥”
स्त्री, प्रतिपक्षसैन्यम्। यथा, भगवद्गीतायाम्।
११।३२।

“अतः त्वं न भविष्यन्ति सर्वे

येऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः॥”

अलङ्कारविशेषः। यदुक्तं काव्यप्रकाशे।
“प्रतिपक्षमशक्तेन प्रतिकर्तुं तिरस्त्रिया।
या तदीयस्य तत्सुखे प्रत्यनीकं तदुच्यते॥”
उदाहरणं यथा,—

“त्वं विनिर्जितमनोभवरूपः

सा च सुन्दर! भवत्युरक्ता।

पञ्चभिर्भुगपदेव शरैस्त्वां

तापयत्यनुशयादिव कामः॥”)

प्रत्यन्तः, पुं, (प्रतिगतोऽन्तमिति। अत्यादयः
क्रान्तादर्थः। इति समासः।) अन्तेऽदेशः। इत्य-
मरः। १२।१।७। (प्रान्तदुर्गम्। यथा, रघुः।
४।२६।

“स गुप्तमन्त्रप्रत्यन्तः शुद्धपाण्डुरयान्वितः।
वह्निं बलमादाय प्रतस्थे दिग्निगीयया॥”

प्रत्ययः

“गुप्तौ मूलं स्तुतिवासस्थानं प्रत्यन्तः प्राप्नुवन् च
येन सः॥” इति तट्टीकायां मल्लिनाथः॥
तद्वैश्रजाति, त्रि॥ यथा, वराहसंहितायाम्।
४।२१।

“प्रत्यन्तान् कुशपांश्च हन्त्युपतिः शङ्खे कुलेना-
हते॥”)

सन्निहते च त्रि॥

प्रत्यन्तपञ्चतः, पुं, (प्रत्यन्तः सन्निहते पञ्चतः।)
महापञ्चतसमीपवर्तिचतुष्टयपञ्चतः। इत्यमरः।
२।३।७॥

प्रत्यभियोगः, पुं, (प्रतिरूपोऽभियोगः।) प्रत्यप-
राधः। यथा,—

“अभियोगमनिस्तीर्य नैनं प्रत्यभियोजयेत्।

अभियुक्तश्च नान्येन नीतं विप्रकृतिं नयेत्॥”

“अभियुज्यत इति अभियोगोऽपराधकृतमभियोग-
मनिस्तीर्यापहृत्यैवमभियोजात् न प्रत्यभियोज-
येदपराधेन न संयोजयेत्। यद्यपि प्रत्यभि-
स्कन्दं प्रत्यभियोगरूपमन्त्रापि आपराधपरि-
हारात्मकत्वात्मास्य प्रतिषेधस्य विषयः। अतः
स्वाभियोगांशुपमर्दनरूपस्य प्रत्यभियोगस्यायं
निषेधः॥” इति मिताचरा॥

प्रत्यभिवादः, पुं, (प्रति + अभि + वद् + णिच् +
भावे चण्।) अभिवाद्यस्य गुरोराशीर्वाच-
नम्। इति गोयीचन्द्रः॥

प्रत्यभिवादनं, पुं, (प्रति + अभि + वद् + णिच् +
भावे ल्युट्।) अभिवाद्यस्य गुरोराशीर्वाचनम्।
इति गोयीचन्द्रः॥

प्रत्ययः, पुं, (प्रति + इण् + भावकारणादौ यथा-
यथं अच्।) अधीनः। श्रपणः। ज्ञानम्।
(यथा, गारुड २३६ अध्याये।

“जायतु संस्कारसम्भूतः प्रत्ययो विषयान्वितः॥”)

विश्वासः। (यथा, कुमारः। ४।४५।

“इत्थं रतेः किमपि भूतमदृश्यरूपं

मन्दीचकार मरणयवसायबुद्धिम्।

तत्प्रत्ययाच्च कुसुमायुधनसुरेना-

माश्वासयत् सुचरितार्थयदेवैर्द्योभिः॥”)

हेतुः। (यथा, रघुः। १०।३१।

“अतिष्ठत् प्रत्ययापेक्षसन्ततिः स चिरं वृषः॥”)

रत्नम्। शब्दः। इत्यमरः। ३।३।१४७॥

प्रथितत्वम्। आचारः। इति मेदिनी। ये, ८६॥

निश्चयः। (यथा, मनुः। ८।२५३।

“यदि संशय एव स्यात् लिङ्गानामपि दर्शने।

साक्षिप्रत्यय एव स्यात् सीमावादविनिर्णयः॥”)

खादुः। इति हेमचन्द्रः॥ प्रकृत्युत्तरजायमानः।

वोपदेवेनास्य त्वसंज्ञा कृता। प्रत्याययन्तीति

सुमिहृक्तकृताः प्रत्ययाः। इति संचिप्रसार-

याकरणम्॥ (यथा, रघुः। ११।५६।

“ता नराधिपसुता वृषात्मनै-

स्ते च ताभिरगमन् कृतार्थताम्।

सोऽभवद्वरवधुसमागमः

प्रत्ययप्रकृतिर्योगसन्निभः॥”)

सहकारी। इति त्रिकाण्डशेषः॥

प्रत्यय

२७१

प्रत्ययकारिणी, स्त्री, (प्रत्ययस्य विश्वासस्य
कारिणी।) सुभा। इति त्रिकाण्डशेषः॥
मोहर इति पारस्यभाषा॥

प्रत्ययितः, त्रि, (प्रत्ययो विश्वासः सज्जातोऽस्तीति।
प्रत्यय + “तदस्य सज्जातं तारकादिभ्य इतच्”।

५।२।३६। इति इतच्।) आप्तः। विश्वस्तः।

इत्यमरः। २।८।१३॥ (यथा, कथासरित्-
सागरे। १५।६८।

“तत् शुभ्रा खड्गजनां सोऽयं प्रत्ययितान्
दिजान्॥”)

प्रत्यर्थी, [न] त्रि, (प्रतिश्रीधं प्रतिजूलं वा अर्थ-
यते इति। प्रति + अर्थ + णिनिः।) शत्रुः।
इत्यमरः। २।८।११॥ (यथा, साहित्य-
दर्पणे। ३ परिच्छेदे।

“केचन खड्गनगजने सरसिजप्रत्यर्थि पाणिद्वयं
वचोनी करिक्कम्बविभ्रमं करौमद्युज्जतिं
गच्छतः॥”)

पुं, प्रतिवादी। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा,
मनुः। ८।७६।

“समान्तः साक्षिणः प्राप्तानर्थिप्रत्यर्थिसन्निधौ।
प्राङ्निवाकोऽनुशुज्जीव विधिनानेन सान्त्व-
यन्॥”)

अर्थिप्रतिपक्षः। यथा,—

“प्रत्यर्थिनोऽयगतो लेखं यथावेदितमर्थिना।
समामासतदङ्गीर्हणामजात्यादिचिह्नितम्॥”

“अर्थत इत्यर्थः साध्यः। सोऽस्यास्तीत्यर्थः।
तत्प्रतिपक्षः प्रत्यर्थी॥” इति मिताचरा॥

प्रत्यर्पितं, त्रि, (प्रति + ऋ + णिच् + क्तः।) प्रति-
दत्तम्। यथा। “अर्थयवहारोऽपि एकस्मिन्
वत्सरे यत्संख्याकं यद्वद्वयं यतो येन गृहीतं
प्रत्यर्पितचेति। पुनरन्यस्मिन् वत्सरे तद्वद्वयं
तत्संख्याकं ततस्तेन गृहीतं याच्यमानोऽपि
यदि ब्रूयात् सत्वं गृहीतं प्रत्यर्पितचेति वत्स-
रान्तरे गृहीतं प्रत्यर्पितश्च नास्मिन् वत्सरे
इत्युपयुज्यते॥” इति मिताचरा॥

प्रत्यवसानं, स्त्री, (प्रति + अव + सो + ल्युट्।)
भोजनम्। इति हेमचन्द्रः। ३।२७॥

(पर्यायान्तरमस्य यथा,—

“जग्धिः प्रत्यवसानश्च भक्ष्यं भोजनाशने॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम्॥)

प्रत्यवसितं, त्रि, (प्रति + अव + सो + क्तः।) भक्षि-
तम्। इत्यमरः। ३।२।११०॥

प्रत्यवस्कन्दः, पुं, (प्रति + अव + स्कन्द + घञ्।)
चतुर्विधोत्तरान्तर्गतोत्तरविशेषः॥

प्रत्यवस्कन्दनं, स्त्री, (प्रति + अव + स्कन्द + ल्युट्।)
चतुर्विधोत्तरान्तर्गतोत्तरविशेषः। यथा,—

“प्रत्यवस्कन्दनं नाम सत्वं गृहीतं प्रतिदत्तं
प्रतिग्रहलब्धमिति वा। यथाह नारदः।

अर्थिना लेखितो योऽर्थः प्रत्यर्थी यदि
तन्मथा।

प्रपदा कारणं ब्रूयात् प्रत्यवस्कन्दनं स्मृतम्॥”
इति मिताचरा॥